

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 466/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Jozefa Kubaščika**, Horný Vadičov 183, IČO 41 174 984, zastúpeného MALICH advokátska kancelária, s.r.o., Dunajská 25, Bratislava, proti postupu Daňového úradu Žilina (predtým Daňový úrad Kysucké Nové Mesto) a proti postupu Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (predtým Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky) v daňovom konaní vo veci vyrubovacieho konania na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. septembra 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Daňového úradu Žilina (predtým Daňový úrad Kysucké Nové Mesto) (ďalej len „daňový úrad“) v konaní vedenom pod sp. zn. 102055058/2024 a postupom Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (predtým Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky) (ďalej len „finančné riaditeľstvo“) v daňovom konaní vo veci vyrubovacieho konania na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007. Navrhuje ústavnému súdu vysloviť príkaz konať bez zbytočných prietáhov v konaní daňového úradu, priznať finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti [čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)] vyslovuje nespokojnosť s postupom označených správnych orgánov v jeho daňovej veci. Podrobne opisuje priebeh správneho konania a poukazuje na to, že konanie pred daňovým úradom začalo v roku 2007. Daňový úrad a následne aj finančné riaditeľstvo vydali už viacero rozhodnutí, ktoré však boli opakovane zrušené v rámci

správneho súdnictva a v súčasnosti daňový úrad rozhoduje už štvrtýkrát. Je toho názoru, že zmätočným, neefektívnym a nezákonným postupom označených správnych orgánov v jeho veci dochádza k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Takýto zdĺhavý postup označených orgánov verejnej správy sťažovateľ považuje za ústavne neakceptovateľný, porušujúci jeho označené základné právo.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom daňového úradu a finančného riaditeľstva o jeho daňovej povinnosti v rámci vyrubovacieho konania, o ktorej dosiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté. V súčasnosti je vec vedená na daňovom úrade pod sp. zn. 102055058/2024.

4. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak (§ 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

5. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o ústavných sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Ústavný súd teda nastupuje ako nástroj ochrany základných práv a slobôd až po vyčerpaní všetkých dostupných efektívnych prostriedkov na ochranu práv uplatniteľných v systéme orgánov verejnej moci (I. ÚS 36/96, I. ÚS 78/99).

6. Tomu zodpovedá aj ustanovenie znenie § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

7. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených zákonom domáhať ochrany na správnom súde [(§ 2 ods. 2 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“)]. Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania. Žalobca sa môže žalobou domáhať (aj) odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní, ako aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie práv spôsobených nečinnosťou správneho orgánu (§ 242 ods. 1 SSP). Za tejto procesnoprávnej úpravy preto možno konštatovať, že správna žaloba proti nečinnosti spĺňa všetky atribúty účinného prostriedku nápravy, pretože v prípade zistenej nečinnosti správneho orgánu správny súd uloží povinnosť konať a rozhodnúť v konkrétnej lehote, disponuje donucovacím prostriedkom vo forme ukladania pokút správnemu orgánu a dohliada na vec až do skončenia administratívneho konania vydaním rozhodnutia. Zároveň správny súd disponuje

právomocou primerane finančne odškodniť ujmu na právach účastníkov správneho konania spôsobenú nečinnosťou správneho orgánu (m. m. II. ÚS 224/2024).

8. Iba za predpokladu, že sťažovatelia vyčerpajú všetky im dostupné právne prostriedky súdnej a inej právnej ochrany svojho základného práva alebo slobody a pri ich uplatnení nie sú úspešní, môžu sa uchádzať o ochranu tohto základného práva alebo slobody sťažnosťou podanou ústavnému súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (m. m. IV. ÚS 193/2010, I. ÚS 178/2011, III. ÚS 703/2017).

9. Podmienka vyčerpania právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi priznáva na ochranu jeho základných práv a slobôd, sa nevyžaduje, ak sťažovateľ preukáže, že tieto právne prostriedky nevyčerpal z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa musí preukázať sťažovateľ (I. ÚS 33/03). Sťažovateľ však vo svojej ústavnej sťažnosti vôbec netvrdí, že tento prostriedok nápravy nevyčerpal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, nepožaduje odpustenie vyčerpania dostupného prostriedku nápravy ani žiadne dôvody nepreukázal.

10. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd ústavnú sťažnosť v celom rozsahu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ako neprípustnú. Z uvedeného dôvodu ústavný súd upustil od výzvy na odstránenie nedostatkov sťažnosti (absentuje identifikácia konania/i pred finančným riaditeľstvom) v danej veci, pretože ani ich odstránenie by nevedlo k inému výsledku konania o tejto jeho sťažnosti.

11. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu